

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛІПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ
ЩОСУБОТИ

№ 49 (895) | Субота, 22 грудня 1984 року | Ціна 2 коп.

ТОБІ, ВІТЧИЗНО, НАШ ТРУД УДАРНИЙ! ТОВАРИСТВО ЗАВЕРШИЛО РІЧНИЙ ПЛАН

18 грудня ц. р. Товариство в цілому достроково виконало виробничий план 1984 року з усіх техніко-економічних показників — по випуску товарної продукції та обсягу її реалізації, нормативно-чистої продукції та більшості найголовніших видів виробів.

До кінця четвертого року одинадцяті п'ятирічки колективи підприємств та об'єднань

Товариства додатково випустять понад річне завдання електромагнітів, приладів, спецодягу, меблів та іншої продукції більш як на 5 мільйонів карбованців.

ДОСТРОКОВО

Труidвники Артемівського УВП, перетворюючи в життя рішення XXVI з'їзду КПРС,

достроково, 1 грудня 1984 року, виконали завдання чотирьох років одинадцяті п'ятирічки.

Нині артемівські швейники докладають усіх сил і енергії, щоб достроково завершити завдання одинадцяті п'ятирічки, зробити гідний внесок у зміцнення

економічної могутності нашої Вітчизни.

Д. ЩЕРБАНЬ,
директор
Артемівського УВП.
Донецька область.

ЙДЕ ДОДАТКОВА ПРОДУКЦІЯ

Широко розгорнувши соціалістичне змагання за дострокове виконання планових завдань і взятих зобов'язань, колектив Кам'янець-Подільського учбово-виробничого підприємства достроково, 11 грудня 1984 року, виконав річне завдання по випуску товарної продукції та обсягу її реалізації.

До кінця грудня швейники підприємства додатково випустять робочих костюмів на 210 тисяч карбованців.

В. ЧОРНОПИСЬКИЙ,
секретар парторганізації
Кам'янець-Подільського УВП.
Хмельницька область.

Трудові рапорти про дострокове завершення виробничих планів четвертого року п'ятирічки надійшли від Єнакієвського УВП, Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» та інших трудових колективів.

Святковий, піднесений настрій панує у ці передноворічні дні серед трудівників Херсонського УВП.

Нещодавно колектив підприємства рапортував про успішне завершення виробничих завдань 1984 року.

На знімку: (зліва направо) майстри дільниць, колективи яких одними з перших виконали планові завдання чотирьох років п'ятирічки — О. Я. Семибратова, М. Є. Резник, В. Ф. Прищепа.

ЗРОБИТИ ВЛАСНИМИ РУКАМИ

Справжнє молодіжне містечко вирросло неподалік Луцького шовкового комбінату імені 60-річчя Радянської України. Тут у висотних гуртожитках відсвяткували новосілля понад дві тисячі трудівників наймолодшого в області підприємства.

З часу пуску комбінату — одного з найбільших у республіці підприємств легкої промисловості — минуло вісім років. Його колектив успішно нарощував виробничі потужності і водночас розв'язував проблеми соціально-культурного і побутового розвитку.

— З перших же днів роботи підприємства ми широко застосували господарський спосіб будівництва, — розповідає директор комбі-

нату В. П. Удовиченко. — І от невдовзі почали працювати перші магазини, став до ладу комплекс побутових послуг. Збагатити меню ідальні допомогла теплиця на 1500 квадратних метрів.

Одночасно на підприємстві приділяли увагу виробничій естетичності. В прядильному виробництві обладнали кімнату відпочинку «Зимовий сад», що допомагає відновити сили і настрій у хвилини перепочинку. На високому рівні тут і медично-санітарне обслуговування, проводиться суцільна диспансеризація трудівників.

Середній вік робітниць — 24 роки. Ось чому на комбінаті користується таким успіхом салон краси, де можна швидко зробити зачіску,

манікюр. Про зовнішній вигляд робітниць дбає і салон спецодягу, де спеціально підгонять по розміру, випрасують.

«Самі створимо собі зручності!» — під таким девізом сотні трудівників беруть найактивнішу участь у будівництві нових соціально-побутових закладів, благоустрої території, озелененні цехів і дільниць, — розповідає секретар парткому Т. Д. Краснова. — Нині з ініціативи молоді будують оранжерею. Вона стане базою для озеленення всього підприємства.

Неподалік комбінату виріс новий санаторій-профілакторій. На черзі фізкультурно-

оздоровчий комплекс, база відпочинку і піонерський табір на березі одного з мальовничих озер Полісся. Про вивчення і задоволення потреб трудівників дбає спеціальна служба «Ваш настрій». Побажання та пропозиції кожного уважно враховуються. Про вжиті заходи звітують керівники підприємства під час зустрічей з робітниками, систематично інформують газета-багатотиражка і радіо.

Як наслідок, на комбінаті, якому присвоєно звання «Підприємство високої культури виробництва», значно зменшилась плинність кадрів, поліпшилися виробничі показники. Колектив — серед переможців соціалістичного змагання в республіці підприємств легкої промисловості.

З. ЖИЖАРА.

Комуністи постановили

Найвищого коефіцієнту використання металу в галузі досяг колектив одеського виробничого об'єднання «Холдмаш». З тонни прокату на підприємстві випускають тепер продукції у два рази більше, ніж на початку нинішньої п'ятирічки. Тим самим виконано основний пункт рішення партійних зборів, яке націлило машинобудівників на пошук шляхів ефективного витрачання сировини, зниження металомісткості вироблюваної продукції.

— Приймали ми цю програму в складних умовах — самий розпал реконструкції виробництва, — розповідає секретар парткому підприємства Ф. Ф. Перекос. — При парткомі було створено спеціальний штаб. Він узяв на себе керівництво творчими бригадами в конструкторських і технологічних бюро, на дільницях і в цехах.

В об'єднанні завели книгу — «Естафета бережливих». До неї було занесено десятки пропозицій, спрямованих на зниження вит-

рат сталевого прокату, чавуну, міді.

Контроль за їх впровадженням взяли на себе партійні групи. Важливу роль відіграли також об'єднані тимчасові партійні групи з комуністів підприємств і технологічного інституту холодної промисловості. Завдяки їх зусиллям за короткі строки було завершено налагодження устаткування на ряді безвідхідних технологічних дільниць.

У результаті колективу вдалося освоїти випуск високоефективних вищоохолоджувальних експрес-агрегатів для тваринницьких комплексів. Їх металомісткість значно нижча, ніж у виробів, які випускалися раніше. Коефіцієнт використання прокату різко зріс: з кожної тисячі кілограмів металу тепер у діло йде 743. Якщо чотири роки тому на виробництво всієї продукції об'єднання витрачало 5083 тонни металу, то цього року на всю програму потрібно буде тільки 1950 тонн.

В. ВЕПРИК.

На честь кращої доярки

Яскраво горить світло в клубі села Покашів Ківерцівського району, що на Волині. Впоравшись зі своїми домашніми справами, мешканці села поспішають сюди. Їх запросило сьогодні оголошення, вивішене на видному місці: «У нашому клубі відбудеться вечір-портрет, присвячений доярці колгоспу «Шлях Леніна» О. В. Марчук».

Ольга Василівна втратила слух ще в дитинстві. Спочатку допомагала матері вести домашнє господарство, а в 1957 році наслідилась піти працювати в колгосп дояркою. Ось уже двадцять сім років трудиться вона тут. Роботу любить, відає їй всі свої сили. Праця передової

доярки відзначалась грошовими преміями, почесними грамотами, знаком «Переможець соціалістичного змагання».

Ведучі вечора розповіли присутнім про життєвий шлях О. В. Марчук. Багато теплих слів про неї сказали головний зоотехнік колгоспу Лариса Іванівна Чекаредина, голова профспілкового комітету Микола Володимирович Печерський.

Учасники художньої самодіяльності обласного Будинку культури глухих присвятили Ользі Василівні Марчук свій концерт.

А. ШПАК,
голова Волинського облвідділу УТОГ.

Нові рубежі

Ставши на ударну трудову вахту на честь 40-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні та 50-річчя стахановського руху, колектив швейної дільниці № 2 Кременчуцького промкомбінату працює творчо і високопродуктивно.

У переддень жовтневого свята нечууючі швачки-мотористки Ганна Іванівна Бабенко та Ніна Федорівна Ходюк рапортували про дострокове виконання завдань п'ятирічки.

— До кінця одинадцяті п'ятирічки, — сказала майстер дільниці Валентина Федорівна Мороз, — передові виробничниці виконають ще півтора річних норм.

З трудовою перемогою ударниць комуністичної праці, правофлангових соціалістичного змагання привітали представники адміністрації підприємства, товариші по праці.

О. ЧОРНОБАЙ.
м. Кременчук,
Полтавська область.

Допомога буде вагомішою

Минуло більше двох років, як травневий (1982 р.) пленум ЦК КПРС прийняв Продовольчу програму СРСР. За цей час виробничникам Полтавського УВП-2 зроблено в цьому напрямі чимало. Так, тільки протягом нинішнього року на сільськогосподарських роботах відпрацьовано 1614 людино-годин.

Члени УТОГ пропоявляли сільськогосподарські культури, заготовляли корми для громадської худоби, ремонтували різноманітну техніку.

Підтвердженням міцності серпа і молота є розширення шефських зв'язків підприємства з колгоспами

імені К. Маркса Полтавського району, імені XXVI з'їзду КПРС Решетилівського району на основі довгострокових договорів.

На наступний рік колектив УВП поставив перед собою ще відповідальніше завдання: кожен робітник і службовець мобілізує всі зусилля, щоб допомога селу була ще вагомішою. Виконання планових завдань по виробництву сільськогосподарської продукції значною мірою залежить не тільки від хліборобів і тваринників, а й від трудівників промислових підприємств міста.

Н. ЧЕБОКСАРОВА,
заступник директора
Полтавського УВП-2.

З піклуванням про людей

В Одеському будинку культури УТОГ відбувся другий пленум правління обласного відділу Товариства.

Пленум розглянув питання «Про постановку роботи з молоддю в організаціях і культзакладах УТОГ у світлі рішень XXVI з'їзду КПРС».

З доповіддю виступила голова облвідділу Товариства В. І. Семенова. Вона зробила аналіз виховної роботи, що проводиться серед молоді в колективах області, зупинилася на недоліках, зокрема, що мають місце в об'єднанні «Електрик», в компактних групах державних підприємств та в гуртожитках.

В обговоренні доповіді взяли участь: член УТОГ К. І. Бородин, токарь об'єднання «Електрик» В. С. Стельмащук, перекладач Болградського клубу УТОГ Т. В. Нестерова, голова комісії облпрофради по роботі серед глухих І. А. Сабуров та інші.

Вони зупинилися на низькому рівні виховання в спецшколах-інтернатах для слабозорючих і глухих дітей, піддали гострій критиці виховну роботу з молоддю в об'єднанні «Електрик» та в його гуртожитках. А вже культсектор об'єднання, Бу-

динок культури глухих, ради гуртожитків проводять ще недостатньо політико-виховну та культурно-масову роботу. Їх заходи ще не справляють належного впливу на окремих членів Товариства, що не замислюються над своїми негативними вчинками, порушеннями трудової дисципліни та громадського порядку. Необхідно ширше розвивати наставництво, зустрічі з цікавими людьми, ветеранами партії, праці та Великої Вітчизняної війни, культурно-екскурсії, змістовні лекції та бесіди.

Як приклад справжнього виховання молоді була наведена робота Болградського клубу УТОГ. Тут на всі заходи, що проводяться: зльоти, вечори вшанування передовиків виробництва, голубі вогниці запрошують учнів старших класів місцевої спецшколи-інтернату. Вони бачать, в якій шані передовики виробництва, сільськогосподарства, ветерани праці. Їм є на кого рівнятися, є з кого брати приклад.

Одним словом, шляхів до серця молоді багато і тому необхідний щоденний пошук. А вже те, що було вчора, вже не може задовольнити сьогодні. Необхідно йти в ногу з часом.

Б. ГРИГОРЕНКО.

Поліпшувати виховну роботу

У Києві відбувся другий пленум обласного відділу УТОГ.

З доповіддю «Про хід виконання постанов XI з'їзду УТОГ і XIX звітно-виборної обласної конференції Товариства у світлі рішень XXVI з'їзду КПРС, XXVI з'їзду Компартії України і завдань на 1985 рік» виступила голова облвідділу Г. М. Мержеко.

Вона детально охарактеризувала роботу обласної організації, а також зупинилася на недоліках.

В обговоренні доповіді взяли участь голова ради пенсіонерів і ветеранів при міському відділі УТОГ Н. К. Векслер, завідувача навчальною частиною школи робітничої молоді № 27 А. К. За-

рецька, інженер Білоперківського УВП Л. М. Тюхта, голова первинної організації КДВО «Контакт» Л. В. Філянін, викладач технікуму легкої промисловості Н. В. Іванюшева, директор Палацу культури ім. Луначарського А. І. Неменьша, начальник цеху виробничого об'єднання «Контакт» А. І. Козаченко та інші.

Усі виступаючі зупинилися на питанні поліпшення виховної роботи серед молоді, внесли конкретні пропозиції.

У роботі пленуму взяли участь заступник голови президії ЦП УТОГ Т. Г. Філяніна та завідувач оргвідділом В. І. С'єдина.

С. ГУБКІН.

м. Київ.

За відмінну працю і доброту поважають мешканці села Олександропіль Солонянського району, що на Дніпропетровщині, А. Т. Коломойця. Майже сорок чотирьох років трудиться він теслю у рідному колгоспі імені Богдана Хмельницького. Виробничі завдання систематично виконує на 115-120 процентів, за що правління колгоспу нагороджувало його почесними грамотами та грошовими преміями.

Андрію Тимофійовичу присвоєно звання ударника комуністичної праці, не один рік він виходить переможцем соціалістичного змагання.

Л. ГУНЬКО.

В ЧОМУ СИЛА КОЛЕКТИВУ

У нашій бригаді давно вже стало непорушним правилом спільно розв'язувати усі виробничі питання. Для цього у колективі створено раду бригади, яка складається з шести чоловік на чолі з майстром дільниці з пошиття чоловічих сорочок Тетяною Василівною Лукашенко. Підбиваючи підсумки роботи за зміну, рада бригади ретельно аналізує результати діяльності кожного члена колективу, тобто встановлює коефіцієнт його трудової участі. Інакше й бути не може. Адже наш колектив працює за єдиним бригадним нарядом і оплата проводиться за кінцевим результатом, в даному разі після здачі готової продукції на склад. В кінці місяця фіксується загальний доробок кожної швачки, і це дає можливість визначити, як вона працювала.

Відтоді, як наш колектив

став працювати по-новому, значно економішним стало витрачання сировини, електроенергії і матеріалів. В ньому чимала заслуга всіх членів бригади. Скажімо, недавно молодий робітник С. Клюфінський, який виконує операцію пришивання гудзиків, розспав чималу кількість їх на підлозі, а от позбирати не захотів, мотивуючи це тим, що ніби-то гудзиків так багато, що не варто цим займатися. Помічує це тим, що ніби-то гудзиків так багато, що не варто цим займатися. Помічує це тим, що ніби-то гудзиків так багато, що не варто цим займатися.

Завдяки великій розв'язувальній роботі, що її систематично проводить рада бригади, всі члени колективу усвідомили, що запорукою дальших успіхів повинна стати міцна виробнича і трудова дисципліна, постій-

ний рух за підвищення продуктивності праці і зниження собівартості продукції, поліпшення якості готових виробів. В цьому напрямку вже досягнуто позитивних зрушень. Більш суворо тепер питаємо з порушників дисципліни, зазначаємо строки виправлення становища, вживаємо рішучих заходів з метою дотримання технологічної дисципліни, відстаючих закріплюємо за кращими наставниками. При проведенні днів оцінки якості сувільно намічаємо шляхи усунення причин, що призводять до випуску недоброякісної продукції. За останніх два роки ми, наприклад, не одержали жодної рекламції, що свідчить про певні успіхи. Але це не заспокоює. Кожному з нас добре відомо, що є ще над чим працювати, що можемо досягти більшого.

За підсумками третього кварталу 1984 року наша бригада знову перевищила планове завдання: додатково пошито 1750 чоловічих сорочок, а загальна норма виробітку по бригаді становить 105,4 процента. В цьому заслуга всього колективу і, насамперед, наших ланкових Надії Сергіївни Резутової та Ганни Сергіївни Янів. На них рівняються всі інші члени бригади.

Закінчується четвертий рік одинадцяті п'ятирічки. Він був пам'ятний для нашого колективу багатьма знаменними подіями: суботником, коли ми перерахували у Фонд миру 680 карбованців, днем, коли підтримали ініціативу «40-річчю Перемоги — 40 ударних вахт», освоєнням нових моделей виробів та багатьма іншими.

О. МЕЛЬНИК,
запускальниця дільниці
пошиття сорочок Івано-
Франківського УВП.

НАСТАВНИК І ПОРАДНИК

У виробничому приміщенні Вінницького УВП чути зладжений шум машин. За одним з конвеєрів — працюють швачки-мотористки. Їх — тридцять дві. Це — члени бригади Н. Я. Нагорної — кращого колективу підприємства.

Майже всі трудівниці — учні Надії Яківни. Вона вивела їх на самостійну життєву дорогу, навчила професії, передала своє вміння і багатий виробничий досвід.

Наставниця здебільшого сама сідала за машинку, показувала, як треба виконувати ту чи іншу операцію. А вже досвід у Н. Я. Нагорної великий. Вона — краща швачка підприємства, «Май-

стер — золоті руки».

Однак труднощів і в неї вистачало. Багато зусиль, наприклад, віддала вона Світлані Сидоровій. Тривалий час у неї не виходив якісний шов. Доводилося по декілька разів показувати одне і теж саме. Аж поки не вневнилася в тому, що молода робітниця вже може працювати самостійно. У характері Тані Любаневич виявила непосидючість. Доводилося переконувати дівчину в тому, що при такому ставленні до роботи їй не навчитись професії. Нелегким було навчання і для Ганни Верховод.

Наставниця по-материнському вчила своїх вихованок,

втілювала віру у майбутню перемогу над собою.

Як підсумок — всі її учениці досконали опанували професією, їм присвоєно виробничі розряди. Змінні завдання всі вони значно перевиконують.

Бути хорошим наставником — це свого роду хист. Ніна Яківна виявляє свій підхід. Ось, наприклад, до Тані Н. — однієї, а до Жани Ш. — зовсім іншої. Перша реагує на «круту» розмову плачем, а на другу позитивно діє вже не прохання, а, навпаки, вимога...

На підприємстві всі переконані: Ніна Яківна — наставниця за покликанням. Всі члени бригади поважа-

ють її за вимогливість, чуйність і доброту.

Головний підсумок роботи наставниці полягає в тому, що всі учениці Н. Я. Нагорної успішно виконують планові завдання та взяті соціалістичні зобов'язання, продукцію здають тільки добробряксіну.

Багато теплих слів говорять про свого вихователя і порадника й робітниця Вінницького УВП.

Член КПРС Ніна Яківна Нагорна удостоєна високих нагород Батьківщини — Ордену Трудового Червоного Прапора та ордена «Знак Пошани».

Вміє Ніна Яківна працювати на славу. І молодь виховує бути такою, як сама.

І. ШАПЕЄВ.

м. Вінниця.

На фініші четвертого року одинадцяті п'ятирічки старанністю у праці відзначається бригадир дільниці по складанню штепсельних вилок П. К. Коленик Одеського виробничого об'єднання «Електрик».

Фото О. ЯГЕЛЬНИЦЬКОГО.

ВІДМІННИК ЯКОСТІ

Майже тридцять років І. Ф. Кузьмін працює слюсарем на одному з підприємств м. Запоріжжя. Досвід, висока професійна майстерність дають йому змогу виконувати змінне завдання на 130 і більше процентів.

Іван Федорович — відмінник якості, хороший наставник. А ще передовий робітник є учасником художньої

самодіяльності обласного Будинку культури.

По-ударному завершує І. Ф. Кузьмін і нинішній рік. Його високі трудові показники — то гідний подарунок 40-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні та 50-річчю стахановського руху.

В. ШУНАЄВА.

м. Запоріжжя.

На громадських засадах

Кожного вихідного дня трудівники Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» приходять працювати на закріплену за підприємством плодощовочеву базу у Старопетрівцях.

Старанно, з ентузіазмом попрацювали на складських роботах члени правління та голови цехових первинних організацій УТОГ у складі одинадцяти чоловік. Очолював групу їх голова Л. В. Філянін.

Роботу, доручену їм, вони виконали високоякісно і безкорисливо.

Адміністрація Старопетрівської плодощовочеву бази надіслала на адресу адміністрації «Контакту» подяку за безкорисливий трудовий внесок групи у справу виконання Продовольчої програми.

В. ЩЕРБАНЮК.

м. Київ.

РІВНЯЮЧИСЬ НА ПЕРЕДОВИКА

Двадцять три роки тому нечууюча дівчина Ніна Рева прийшла ученицею на Павлоградську швейну фабрику. Працювати і одночасно вчитися в школі робітничої молоді було нелегко.

Минув час, поступово приходила й майстерність. А згодом Н. М. Рева стала однією з передових швачок-мотористок свого підприємства.

...Сім годин ранку. В цеху масового пошиття розпочалася робоча зміна. Голка швейної машинки, за якою працює ветеран фабрики, переможець соціалістичного змагання Н. Рева, прокладає на шитві рівну стрічку.

Рухи її впевнені, швидкі і плавні. Робота так і кипить в руках Ніни Михайлівни. Відчувається, що вона знає ціну робочій хвилині, вміє організувати свою працю так, щоб значно перевищити особисте виробниче завдання.

Передова швачка досконало оволоділа професією, може виконувати ряд операцій швейного виробництва, працює з особистим клеймом, продукцію здає тільки високої якості.

Сумлінним ставленням до роботи Н. Рева завоювала авторитет любові і поваги у своїх товаришів.

Ніна Михайлівна не тільки добре працює сама, але й охоче передає свій багатий досвід і знання молоді, вчить її оволодівати професією, працювати по-ударному, з вигонком.

...Пильне око Ніни Михайлівни вловило, що в молодій робітниці, котра працює поруч, щось не ладиться. Дівчина зіщулилась, сміє до себе ткнути... Досвідчена трудівниця підійшла до дівчини і лагідно сказала:

— Стрічка в тебе, Вікторіє, не чітка, до того ж, не тверда рука і увага розсіяна. Це заважає праці..

Н. М. Рева ввімкнула мо-

тор, стрічка плавно побігла по заготовці.

— Тримай себе вільно, влевнено..

Протягом зміни декілька разів підходила до дівчини, радла, показувала, як треба успішно працювати.

Нещодавно фабрична «Бліскавка» повідомила: Н. Рева рапортувала про успішне виконання особистих виробничих завдань одинадцяті п'ятирічки.

Ніні серед колективу робітників фабрики шириться соціалістичне змагання за гідну зустріч 40-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні і 50-річчя стахановського руху.

І. ЗІНЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Доки б'ється серце

Самуїлович на передовій. І в руках у нього не хірургічний скальпель, а гвинтівка і гранати.

Так було в дні захисту Москви. Так було в боях на Дуклінському перевалі, коли радянські війська визволяли Чехословаччину від фашистських загарбників.

...Холодні осінні ночі в Карпатах, але не помічають холоду бійці, які ведуть за-

пеклі бої з гітлерівцями на підступах до перевалу. Вогор будь-якою ціною намагається утримати під контролем ворота в Словаччину, не дати змоги з'єднатися партизанам з радянськими військами. Плеч-о-пліч з нашими бійцями мужньо борються з фашистами солдати чехословацького корпусу. Сильний артилерійський вогонь завдає великих втрат атакуючим, але вони нестримні у своєму пориві: перевал взято! Кров'ю радянських і чехословацьких воїнів було скріплено бойову дружбу на Дуклінському

перевалі. Медаль за ті бої відшукала капітана медичної служби Я. С. Рубінштейна вже в 1959 році.

А в травні 1945 року за участь у боях при визволенні Праги Якову Самуїловичу Рубінштейну вручили орден Білого Лева. Ось як згадує про цю подію сам ветеран.

— Нас викликали тоді в канцелярію Чехословацького уряду. Президент країни почав вручати радянським воїнам ордени і медалі. Раптом чую «...за заслуги перед Чехословаччиною нагороджується капітан Рубінштейн...» і президент простяг мені красиву коробочку, де на оксамиті лежав орден Білого Лева V ступеня.

Відтоді на парадному піджаку ветерана поруч з радянськими орденами і медалями сяють нагороди Чехословаччини.

Соратники, друзі по зброї з братньої республіки часто пишуть Якову Самуїловичу листи, в яких можна зустріти ті самі слова, що викарбувані на дуклінській пам'ятній медалі «З Радянським Союзом навіки». Ось і недавно, у день святкування 40-річчя Словацького повстання Я. С. Рубінштейн одержав запрошення на святкування цієї славної дати в житті чехословацького народу. Але прибути на торжество старий солдат, на жаль, не зміг. Йому довелося перенести тяжку операцію і лікарі поки що не радять вирушати у далекі поїздки. Війна про себе нагадує... Але вітальну телеграму чехословацьким друзям Яків Самуїлович надіслав. Завершив її він словами: «Поки б'ється серце, поки є сили — буду служити людям!».

Г. БАРВИНЕНКО.
Одеська область.

ЛИСТИ В ГАЗЕТУ

Вшановано передовиків

«Ми оцінюємо людину по тому, наскільки вона ініціативна, наскільки вона енергійно працює. Головне в кожній праці — це творчість, уміння внести в неї своє, нове. І тоді тобі забезпечений успіх».

Цими словами, що належать Юрію Гагаріну, розпочався вечір вшанування передовиків промисловості і сільського господарства,

який відбувся у Великоберезнянському клубі глухих, що на Закарпатті.

Багато добрих слів прозвучало того дня на адресу тваринника колгоспу «31-річчя Жовтня», члена УТОГ Михайла Миколайовича Гавриляка, про якого добра слава ліне на весь Перечинський район. Не відстає від нього будівник Пе-

речинського хімізаводу Омелян Боднарник, котрий за короткий строк виборозвання ударника комуністичної праці, удостоєний багатьох трудових відзнак.

Директор культзакладу І. І. Балущак вручила передовиком виробництва пам'ятні сувеніри і квіти.

Н. ХАЛАХАН,
перекладач Великоберезнянського клубу УТОГ.
Закарпатська область.

За сумлінну працю

Постійну увагу і турботу виявляють до ветеранів війни і праці на Овруцькому приладобудівному заводі. На зборах у цехах підприємства таким трудівникам, як відзнаку за сумлінну працю, вручають безкоштовні пів-

ки до санаторіїв і будинків відпочинку. Так, недавно нечучою формувальниці ливарної дільниці Ганна Федорівна Овсянникова вирушила на лікування до санаторію «Дружба», що в Геленджіку.

У санаторії «Дружба» трудівниця прийняла реко-

мендовані лікувальні процедури, стала учасницею цікавих екскурсій, побувала на концертах художньої самодіяльності, зустрілася зі знайними людьми.

Тепер Ганна Федорівна з новими силами приступила до праці.

А. МОРГУН,
обрубник ливарної дільниці.
Житомирська область.

Подяка за змістовний відпочинок

У Златоустовському будинку культури Всеросійського товариства глухих відбувся вечір відпочинку, підготовлений студентами другого курсу індустріального технікуму.

У програмі його — вірші

про нечучючих людей, ліричні пісні про дружбу і кохання, цікаві сценки із студентського життя, іскрометні танки.

Виступи Л. Ренжиної, В. Шмикотіна, Н. Терехової, Р. Рахматуліна та багатьох інших організаторів вечора

викликали дружні оплески присутніх.

Захід удався на славу.

Присутні широдякували дружокурсникам за містовний відпочинок.

В. ТИМОШЕНКО,
студент Златоустовського індустріального технікуму.
Челябінська область.

ДІАГНОСТИКА, РЕАБІЛІТАЦІЯ

З Всесоюзного семінару на ВДНГ

У Москві у павільйоні «Охорона здоров'я в СРСР» на ВДНГ відбувся Всесоюзний семінар-нарада по обміну передовим досвідом роботи в галузі діагностики і реабілітації порушень слуху під девізом: «Актуальні питання сурдології і слухопротезування».

В його роботі взяли участь провідні вчені країни, сурдологади з усіх союзних республік, предст а в н и к и міністерств охорони здоров'я, електронної і медичної промисловості СРСР, «Союзмедтехніки», Всеросійського товариства глухих, керівники та інженери промислових підприємств, що випускають мініатюрні слухові апарати, лікарі.

Відкриваючи нараду, начальник Головного управління лікувально-профілактичної допомоги Міністерства охорони здоров'я СРСР А. М. Москвичов дав короткий аналіз реабілітації хворих з тяжкими дефектами слуху. Він підкреслив, що своєчасне виявлення і ефективне лікування захворювання вуха, а також даліше якісне поліпшення слухопротезної допомоги населенню — це надзвичайно важливе завдання як в медичному, так і в соціальному відношенні. А. М. Москвичов повідомив, що з метою підвищення якості слухових апаратів і забезпечення потреби населення Рада Міністрів СРСР прийняла постанову про організацію в системі міністерства електронної промисловості виробництва мініатюрних слухових апаратів різних типів, що не поступалися б кращим світовим зразкам.

З доповіддю про організацію і перспективи розвитку сурдологічної і слухопротезної допомоги населенню в нашій країні виступила Головна спеціаліст Міністерства охорони здоров'я СРСР Г. Я. Росикова. Вона проаналізувала цю роботу в цілому по країні і окремо по кожній республіці, зазначила, що найбільш якісно налагоджена слухопротезна допомога на Україні, в Білорусії та Естонії.

Г. Я. Росикова відмітила значні успіхи слуховідновлювального центру Київського НДІ отоларингології імені професора Коломійченка в організації спеціалізованих сурдологічних кабінетів на Україні, розробку нових ефективних методів корекції дефектів слуху, створення зразкової слухопротезної служби. Як одній з провідних установ країни інституту доручено підготовку кадрів

сурдологів і слухопротезністів для потреб практичної охорони здоров'я.

Доповідач детально зупинилася на досягненнях і недоліках в роботі сурдологічної служби, накреслила шляхи їх усунення, охарактеризувала завдання, що стоять перед працівниками охорони здоров'я в галузі реабілітації дефектів слуху.

Великий інтерес серед учасників семінару викликала доповідь керівника відділу діагностики і реабілітації слуху Київського НДІ отоларингології професора В. Г. Базарова «Стан і перспективи вдосконалення сурдологічної допомоги населенню країни», в якій він проаналізував наукову і практичну роботу закладу в цьому напрямку за останні п'ять років. У слуховідновлювальному центрі клінічного профілю функціонує група сурдологади Центрального управління УТОГ, яка здійснює органічний зв'язок інституту з товариством; вивчає стан слуху і можливості корекції його недоліків у нечучючих. Обстеження більш як двох тисяч членів УТОГ дало можливість виявити шляхи їх реабілітації. У переважній більшості членів Товариства (72 проценти) є такі резерви слуху, які принципово можна розвинути і значно поліпшити мовне сприйняття шляхом звичайного слухового протезування. У решті 28 процентів членів УТОГ — глибоке ураження слуху і глухота, при яких одностороннє слухопротезування неефективне.

Поліпшити комунікабельність у таких випадках деякій частині членів УТОГ можна шляхом застосування двох слухових апаратів (по одному на кожне вуха), а також дальшим вдосконаленням методів електростимуляції слухової системи, розробкою засобів і методів полісенсорного навчання, введення електродів у завиток. Останній напрям лікування перебуває у початковій стадії дослідження, вимагає об'єднання зусиль спеціалістів різного профілю — лікарів, акустиків, фізіологів та інших — зв'язаний з великими матеріальними затратами і на сьогоднішній день не під силу одним медичним установам без допомоги заінтересованих сторін.

Особливу увагу намічено приділити дальшим дослідженням і розробці методів слухопротезування дітей, на що наголошувала в своїй доповіді Г. Я. Росикова. Це значно розширить число осіб,

членів УТОГ, яким буде надано допомогу методами слухопротезування.

У зв'язку з тим учасники семінару висловилися за об'єднання зусиль ряду організацій з залученням республіканських товариств глухих для концентрації сил і коштів на боротьбу з глухотою. Першим етапом таких досліджень повинно стати вивчення ефективності і впровадження в практику методу бінаурального (двостороннього) протезування, підготовка матеріально-технічної бази для дослідження можливостей реабілітації слуху шляхом полісенсорного навчання нечучючих.

Слід відмітити, що в даний час Товариство готується до широкого впровадження одержаних результатів наукових досліджень на своїх підприємствах. В найближчий час, зокрема, намічено створити спеціалізовані сурдологопедичні кабінети при крупних підприємствах УТОГ для проведення занять по реєдукації слуху, адаптації до слухового апарату, розвитку мови, навчанню читання з губ.

Кандидат біологічних наук Б. С. Мороз продемонстрував уперше розроблену в країні автоматизовану систему одержання результатів наукових досліджень на своїх підприємствах. В найближчий час, зокрема, намічено створити спеціалізовані сурдологопедичні кабінети при крупних підприємствах УТОГ для проведення занять по реєдукації слуху, адаптації до слухового апарату, розвитку мови, навчанню читання з губ.

Повідомлення Б. С. Мороза зацікавило представників Міністерства охорони здоров'я СРСР, інших організацій і здобуло високу оцінку спеціалістів.

Учасники семінару у своїх виступах зупинилися на питаннях аудіологічної діагностики, основних напрямках в розв'язанні проблеми електроакустичної корекції слуху та особливостях слухопротезування дітей.

Ряд виступів було присвячено характеристикам сучасних слухових апаратів, особливостям технології та виготовлення вушних вкладишів.

Учасники семінару накреслили програму дальших досліджень в галузі діагностики і реабілітації слуху, шляхи поліпшення практики слухопротезування.

В. ГРИГОРЕНКО.

У друзів по змаганню

Наш Новоград-Волинський міжрайвідділ УТОГ змагається з Бердичівським. Нещодавно ми були запрошені до своїх друзів на зліт передовиків сільського господарства і промислового виробництва.

Коли активісти нашого осередку прибули до Бердичева, їх зустріли за старим звичаєм хлібом і сіллю. В залі не було вільного місця. З доповіддю виступила голова місцевого міжрайвідділу УТОГ Василяна Василівна Шаповал, яка назвала імена кращих трудівників району, котрі достроково завер-

шили четвертий рік одинадцятиріччя п'ятирічки. Серед них було названо бригадира Іванопольського цукрозаводу А. І. Белярського, бетонника Бердичівського БМУ-6, «Майстра — золоті руки» М. І. Купріянова, швачку швейної фабрики Т. А. Білецьку та багатьох інших.

Після обговорення доповіді зі зверненням до нечучючих передовиків виступила наставниця молоді, член УТОГ Ф. Б. Ковтун, яка закликала всіх присутніх докласти максимум зусиль, щоб добре завершити планові завдання одинадцятиріччя.

Потім відбувся вечір трудової слави. На ньому зі словами подяки до нечучючих трудівників виступили керівники підприємств держпромисловості, кращим виробникам було вручено грамоти, пам'ятні сувеніри. На закінчення вечора було дано концерт.

Корисною і дуже пізнавальною була для нас ця зустріч. У друзів по змаганню є чого повчитися.

Н. СИМОНЧУК,
голова Новоград-Волинського МРВ УТОГ.
Житомирська область.

НА СЦЕНІ — ТЕАТРИ

І знову Харків. Тут недавно відбулася третя зона огляду, а нині зустрілись народні театри чотирьох міст: Ворошиловграда, Одеси, Житомира і Харкова.

Постановку вистави «А зорі тут тихі» за однойменною повістю Б. Васильєва успішно здійснили харків'яни. Про мужність, про величкий подвиг дівчат просто і дохідливо розповів глядачам аматорський колектив. Але й не тільки розповів, а художніми засобами розкрив сутність подвигу — беззавісну відданість Вітчизні.

Яскраві образи дівчат-бійців створили самодіяльні актори: Надія Іменинник (у ролі Четвертак), Нелля Черникова (у ролі Комелькової), Валентина Воробйова (у ролі Бриччиної) та інші. Відмінно справився з роллю старшини Васкова Іван Левін.

Майже всі учасники вистави — молодь, уперше виступаючи на сцені. Однак маємо всі прикмети зрілого виконавського ансамблю, в чому безумовна заслуга режисера-постановника Миколи Семеновича Борисенка, він же автор інсценівки повісті. Дієву допомогу подали йому режисер Ніна Гнатівна Белова, диригент-постановник Лідія Сахно і Дмитро Гузенко. Весь творчий колектив добре потрудився і створив яскраві сцени великого патріотичного звучання.

Постановку вистави «Російські люди» здійснив народний театр Ворошиловградського будинку культури. П'єса написана К. Симоновим у 1942 році. Вона

йшла майже в усіх театрах країни і в 1943 році була удостоєна Державної премії СРСР. Твір розповідає про звичайних бійців, про тих людей, які здобули перемогу над ворогом, подолавши усі труднощі війни, пройшовши кризу безперервних випробувань. Поєдинок з ворогом у «Російських людях» — це боротьба психологічна, моральна, напружена духовна битва двох світів і непримиренних світоглядів.

Як же справились зі своїм надзвичайно складним завданням ворошиловградці? В цілому вистава підготовлена добре, уміло розподілені в ній ролі, виконавці яких правильно розуміють режисерський задум. Проте молодий режисер Ігор Михайлович Квітковський не врахував, що вистава здійснюється в 1984 році і, відповідно, вона повинна прозвучати інакше, ніж 40 років тому, з позиції сучасності. Режисерське рішення вистави, на жаль, недостатньо чітке. Однак головну роль Івана Сафонова — командира автобатальйону — Ігор Квітковський виконав правдиво і емоційно. Роль матері Марфи Петрівни добре виконала артистка Марія Фадеєва. Образ фельдшера Глоби вдало відтворив артист Микола Руденко. Але, шкода, що не всі характери головних дійових осіб колектив зумів розкрити з вичерпною повнотою. Наприклад, роль німця Озенберга з його «психологічними етюдами» і «вживанням звичаїв» — це прекрасне поле діяльності актора, та тут вона вийшла непереконливо.

Велике враження справи-

ла на глядачів вистава народного театру Одеського будинку культури «Тригрошова опера». Твір лауреата міжнародної ленинської премії «За зміцнення миру між народами», німецького драматурга, поета, публіциста і театрального діяча Бертольда Брехта, написаний 55 років тому, і сьогодні звучить актуально, пристрасно. Режисер-постановник Віктор Андрійович Кодивенко за мотивами «Тригрошової опери» зумів створити політичну драму-сатиру, яка таврує буржуазне суспільство. Глядач одразу потрапляє в атмосферу сучасного капіталістичного світу з його ганебними характерними рисами: вбивствами, корупцією, шаптанжем, жахливим людиноненавистництвом і відродженням фашизму. У виставі виразно простежується нерозривний зв'язок капіталу із злочинним світом ганстеризму.

Всі самодіяльні актори чудово розв'язали свої творчі завдання. Відмінним було музичне оформлення вистави, оригінально — сценіграфія, вдалими — світлові ефекти, що позитивно вплинули на художнє розкриття ідеї твору, надали виставі більшої виразності, дохідливості.

Музичний керівник Микола Георгійович Лугovenko, художник Олександр Михайлович Нічипорук, диригент-консультант Лідія Львівна Ройтенберг. Завдяки зусиллям всіх цих людей і, зрозуміло, колективу самодіяльних акторів роботу одеських артистів найвищою бачу. Творчий підхід до драматургічної спадщини Б. Брехта, прочитання його твору з позиції сучасності

і велика колітка робота над створюваними образами принесли колективу театру цілком заслужений успіх. Це тим більше приємно, що днями аматори сцени відзначили п'ятдесятиріччя свого театру.

Колектив народного театру Житомирського будинку культури обрав для постановки п'єсу Сави Голованівського «Дальня луна».

Після багаторічного перебування на чужині героїня п'єси Марія повертається до рідного міста і на братській могилі бачить своє прізвище. Її вважали загиблою. Зустріч Марії з чоловіком і сином, а також з новою сім'єю чоловіка, приносить їй, і всім іншим учасникам драми радість і разом з тим глибокі переживання. І хоча п'єса закінчується оптимістично: син Марії разом з нареченою вирішують з матір'ю їхати жити на нове місце, проте крізь увесь твір червоною ниткою проходить думка: ось що наробила війна, до яких людських трагедій вона призвела.

Як п'єса, так і вистава житомирян камерні, з обмеженою кількістю дійових осіб. Усі учасники вистави грають добре, правдиво і переконливо передають свій внутрішній стан і таким чином емоційно впливають на глядача.

Слід відзначити добру роботу диктора-перекладача Олени Юревич, усіх, хто тією чи іншою мірою сприяв роботі над виставою. Але хочеться побажати колективу Житомирського народного театру обирати у майбутньому для постановки такі п'єси, які б дозволили залучити до вистави більше учасників і зробити її масовішою. Адже в житомир'ян не просто драматичний колектив, а народний театр. І це слід враховувати.

І. САПОЖНИКОВ,
голова журі.

Особиста першість

На змаганнях особистої першості з шахів, що їх провів днями Львівський обком профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств, виступало п'ять нечуючих спортсменів.

Перше місце посів слю-

сар заводу «Мікроприлад» першорозрядник Володимир Оленишев, друге місце в начальника техвідділу УВП УТОС Богдана Чмиря, третє у члена УТОГ пенсіонера Володимира Москаленка.

В. МАЙСТРЕНКО.

м. Львів.

Перемогла дружба

Днями у Пищанській спецшколі-інтернаті для глухих дітей відбувся ряд цікавих спортивних поєдинків між нечуючими учнями та їх гостями з Молдавії — студентами Кам'янського сільськогосподарського технікуму.

Змагання відкрили дівчата. У бакетбольному матчі перемогу здобули гості. Потім на цьому ж майданчику помірляли силами хлопці. Цього разу перемогли юні спортсмени з Пищанки. В змаганнях з шахів молдавські спортсмени взяли реванш за поразку у баскет-

больній зустрічі, але, вигравши шаховий турнір і здобувши перемогу з настільного тенісу, учні Пищанської спецшколи-інтернату за підсумками всіх видів змагань вийшли на перше місце.

Впродовж усього свого перебування в Пищанці, а також під час захоплюючих спортивних поєдинків, студенти з Молдавії відчували щире ставлення до себе, повсюдно панувала атмосфера дружби.

В. ЛЯШКО.

Вінницька область.

На білоруській землі

300 нечуючих передовиків промислових підприємств, трудівників колгоспних і радгоспних ланів, які добилися високих показників у переджовтневому соціалістичному змаганні, та учнівська молодь з усієї Закарпатської області здійснили днями цікаву і захоплюючу поїздку до столиці братньої Білорусії міста-героя Мінська.

Організатори екскурсії ставили за мету ознайомлення її учасників з трудовими досягненнями мінчан, з їх успіхами в економічному і культурному будівництві, невмирущою славою, якою увічнено подвиг білоруського народу у Великій Вітчизняній війні.

Гості з України відвідали музей Великої Вітчизняної

війни, побували в музеї відомого поета і письменника Янки Купали, відвідали пам'ятні та визначні місця міста-героя Мінська.

— Під час поїздки ми дізнались надзвичайно багато нового і цікавого про нашу республіку-сестру, — розповів керівник групи школярів М. І. Славик. — Але найбільше враження, звичайно, справив на всіх нас меморіал загиблим у Хатині, який постійно нагадує усім живим, усім людям планети, що не можна дозволити паліям війни підірвати мир.

Екскурсія, що мала неабиякий пізнавальний характер і велике виховне значення, дуже сподобалась нечуючим туристам із Закарпаття, залишила безліч приємних вражень.

П. КРАЙНЯНИЦЯ.

З БЛОКНОТА РЕПОРТЕРА

І ХВОРІ... УСМІХАЮТЬСЯ

Біля входу в кабінет дитячого лікаря маленький пацієнт раптом усміхнувся. Ще б пак: на дверях намальовано таке кумедне цуценя з яскравими квітами... в зубах. А поруч, на стіні зображено поросля у футболці, яке упустило в розгубленості м'яч. Відчувається в усьому впевнена рука професіонального художника. Лікар Світлана Олексіївна Шершньова — співробітниця Харківського НДІ охорони здоров'я дітей і підлітків прикрасила всілякими цікавими картинками, орнаментами інститутський кабінет, куди щодня приходять сотні хлопчиків і дівчаток: одні — в групі здоров'я, інші — на обстеження.

Але крім цих суто декоративних прикладних робіт, сповнених простоти й витонченості, Світлана Олексіївна створила цілу галерею справжніх картин, написаних олією. Особливо вдалились ав-

торові полотна, що відобразили простори північних річок, туманні плеса, химерні переливи нуртуючої води. Вона світиться, наче жива, міниться зеленуватими відблисками, мерехтить темним тиходдям.

Світлана Олексіївна — уважний, чуйний лікар, який любить дітей, спеціаліст високої кваліфікації. З ініціативи С. О. Шершньової в інституті регулярно оновлюються тематичні куточки «У світі прекрасного». Тут виставляються репродукції картин багатьох видатних майстрів. Комплектуються такі міні-виставки з ілюстрацій, що їх приносять співробітники і діти, які відвідують групи здоров'я.

М. ХАБІНСЬКИЙ.

Редактор П. БУЛАТОВ

ПРО ПОДВИГ НАРОДУ

Драматичний колектив Запорізького обласного будинку культури показав виставу за п'єсою В. Кондратьєва «Відпустка після поранення». Свою роботу гуртківці присвятили 40-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні.

Тема вистави — війна, події, людські долі, пов'язані з нею. Але робота аматорів сцени не перенасичена ефектними ходами, інтригуючим перебігом епізодів, зате їй притаманні психологізм, глибоке проникнення в образ радянських людей — патріотів, для яких немає нічого надюрочного до Вітчизни.

Успіх вистави зумовлений переконливістю створених образів. Талановито, з піднесенням зіграли свої ролі Олег Кріпак, Валентина Бондаренко, Тетяна Дашкова і Алла Філіна. Велика заслуга також належить дикторові-перекладачу Галині Михайлівні Воронниковій.

Нині учасники драмколективу продовжують роботу над виставою. Вони прагнуть вдосконалити деякі сцени, вдосконалити їх художні і технічні рішення.

С. МОРДУШЕНКО.
м. Запоріжжя.

Аматорське мистецтво танцювального колективу Харківської школи № 56 для слабобачущих до вподоби численним глядачам, котрі щедро винагороджують кожен виступ оплесками.
Фото Г. МІНДЕЛЯ.

І ОЖИВАЮТЬ ГЕРОЇЧНІ СТОРІНКИ

Зал Садгірського будинку культури глухих був у той вечір переповнений. Сюди прийшли робітники підприємств, учні, молодь. Цікаву, гостросюжетну композицію «Безсмертя героїв нас кличе вперед» підготували для них драмгуртківці цього закладу.

Героїко-романтична композиція побудована на основі документальних матеріалів про Хотинське повстання, подвиги у роки Великої Вітчизняної війни юних буковинських месників — Героя Радянського Союзу Кузьми Галкіна та піонера Ілька Головачука, які віддали своє життя за сво-

боду і незалежність нашої Вітчизни.

Досить емоційно хвилююче, на високому рівні виконали свої ролі аматори сцени У. Ковбель (ведуча і виконавель ролі Євгенії Іванівни), П. Магас (Кузьма Галкін), Л. Ігнатова (мати К. Галкіна), Я. Янчевська (І. Головачук), В. Янчевський (В. Перепічка), Ю. Янчевський (А. Кандиба). Актори з сім'ї Янчевських — це, так би мовити, невеличкий своєрідний сімейний драматичний колектив, що безмежно закоханий у сценічне мистецтво і свій вільний час присвячує улюбленому заняттю.

Добре справились зі свої-

ми ролями також робітники І. Мента, О. Степанюк, В. Абрамчук, С. Волошук, Т. Сибюк, А. Гієвої, І. Паладій, А. Андрійчук.

Фінал композиції, в якому використані промовисті твори про мир, весну, радість творення на вільній землі, прозвучав особливо піднесено й урочисто.

Композицію, присвячену 40-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні, здійснив у плані шефської допомоги режисер Чернівецького музично-драматичного театру ім. О. Кобилянської, заслужений артист УРСР А. Г. Литвинчук.

В. МАР'ЯНИН.
м. Чернівці.